

freds (Buss) kom tilstede her iafes — vi savnede ham i Formiddagsmødet — og fremsatte da nogle Betragtninger og nogle Paastande, som jeg maa indpøegaa. Det ærede Medlem gif atter ud fra den underlige Opfattelse af Forslaget i 1877 om, hvad der dengang skulde være udførligt og gjennemførligt; han spiede til, at det Forslag, som nu foreligger her, var overmaade let lavet, og at det var meget let at kunne gennemføre Reformer paa den Maade, thi det var blot, at tage det Forslag, som General Gaffner som Krigsminister i sin Tid havde forlangt gennemført i Landstinget. Det ærede Medlem maa overmaade daarlig have fulgt med Forhandlingerne i 1877; thi havde det været det samme Forslag, som dengang var blevet fremsat for Landstinget, vilde jeg ganske vist have erkjendt, at Udsigterne til dets Gjennemførelse ikke vare saa lyse, som jeg haaber de ere for det her foreliggende. Men Sagen er, at det er et væsentlig andet. Det ærede Medlem maa have den Anskuelse, at det er ringere eller bedre end det af General Gaffner dengang fremsatte Forslag, men han burde kunne vide som Medlem af det Udvalg, som dengang forhandlede Sagen, og af det Udvalg, som nu har forhandlet Sagen, at disse to Forslag ere temmelig forskjelligt fra hinanden, og som jeg ogsaa navnlig haaber forskjelligt i den Henseende, at dette Forslag skal kunne føres igjennem, medens det dengang fremsatte ikke kunde føres igjennem. Det ærede Medlem udtalte, at han og de, der nu følge ham i denne Sag, have stillet sig paa Venstres gamle Standpunkt, og som saadant have de da særlig betegnet dette, at den arbitrære Straffemyndighed maatte for enhver Pris indskræntes. Det var Hovedpunktet, og hvad enten man gjorde Noget paa andre Omraader eller ikke, havde ikke Stort at betyde i Sammenligning med dette One at indskrænke den arbitrære Straffemyndighed i de Befalendes Hænder, og han sagde, at dette Standpunkt havde de ingen Grund til at fravige, og hellere maatte man beholde det Gamle end gaa ind paa nogen Afkod i den Henseende. Jeg skal belyse denne Udtalelse lidt nærmere. Det ærede Medlem paastod, at han staar paa Venstres Standpunkt fra dengang. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbak) har allerede gjort opmærksom paa, at det Forslag, som det ærede Medlem dengang var med at opstille, repræsenterede et Antal af Thingets Medlemmer paa 16—18. (Afbrydelse af Bajer.) Det ærede Medlem ved Siden af mig siger, at i enkelte Tilfælde naaede de op til 24, men det var ikke ved noget af de Forslag, som det her dreier sig om. Men det Forslag, som det ærede Medlem dengang var med til at opstille, var som sagt baaret frem af et Antal paa 16—18. Jeg har nu ganske vist nok hørt den Paastand fremsætte, at der, hvor „jeg“ er, er Venstre, men jeg havde ikke troet,

at det ærede Medlem fra Ribe Amts 3die Valgkreds var saa lærenem, at han saa hastig havde lært at oversøre den samme Sætning paa sig selv; thi han kommer der i en væsentlig Uoverensstemmelse med sin ærede Chef, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); thi dette ærede Medlem var ikke med i det Antal af 16—18, som bar disse Forslag frem. Dengang udgjorde det saakaldte forenede Venstre jo et meget stærkt og talrigt Parti paa nogle og halvsjerdstindstyre Medlemmer, og ærede Medlemmer ville altsaa se, at det har været et meget lille Antal af disse, som bar dette Standpunkt frem, som nu betegnes som Venstres gamle Standpunkt. Jeg konstaterer kun dette; men jeg skal sige een Ting til, som er endnu mere mærkelig, og det er den, at dette Forslag om Indskrænkning af den arbitrære Straffemyndighed havde de ikke engang stillet op; ikke engang disse 16—18 Medlemmer havde stillet nogen som helst Fordring derom op i 1877. Derom vare vi Alle enige, at vilde vi føre en Straffelov igjennem dengang, saa lod det sig ikke gjøre at foretage nogen Indskrænkning i den arbitrære Straffemyndighed. Den maatte vi lade staa, og der foreligger ikke fra 1877 noget eneste Forslag, heller ikke fra det ærede Medlem fra Ribe Amts 3die Valgkreds derom. Jeg veed ikke, hvad den høje Forsamling egentlig tænker om en saadan Paastand om, hvad der indeholdtes i Venstres gamle Standpunkt, og om de Forslag, som de tidligere havde holdt paa og ikke nu ville fravige. Det, som blev vedtaget dengang uden nogen Modstand af Folkethinget enstemmigt, nemlig § 200, er atter blevet fremlagt her i samme Stikkelse, som det dengang blev vedtaget, og nu have vi opnaaet en Indrømmelse paa dette Punkt derved, at man undlader Anvendelsen af Straf af strengt Fængsel paa Vand og Brød som arbitrær Straf, og saa kommer det ærede Medlem og siger: Vi ville ikke fravige vort gamle Standpunkt, men ville sætte hele denne Reform paa Spil og sætte den overstyr for at gennemføre en ny Fordring. Jeg antager, at Kjendsgjerningerne ville her tilstrækkelig tale, saa at vi skulle blive fri for at høre mere Tale om dette gamle Standpunkt (Berg: Nei, det gjør De ikke, det kommer igjen!). Ja, jeg tvivler ikke om, at der kan fremsættes overordentlig mange Ting. Men det ærede Medlem gjorde endvidere gjældende, at det nytter aldeles ikke, om vi her søge at gennemføre en Reform ved en Lov; thi Reformer kunne ikke gennemføres ved Love, Love reformere ikke Samfundet, det er Mænden i Samfundet, der der bliver det Bestemmende. Man hindrer ikke Misbrug, serbt man giver gode Love. Ja, deri kan jeg være overmaade enig med det ærede Medlem. Det er ogsaa min Mening, at der drives megen Overtro med, hvad man overhovedet er istand til at udrette ved Love, det er sandt, og at man ved